

felolvassák a császár és a birodalom nyilatkozatát a Galerie des Glaces termében. Egy órákor nagy diszebed van, amelyen részt fogok venni.

— 1871. január 29. Hurrá! Páris kapitulált! Ma már Saint Denisnél megszállottunk három erődöt. Fegyverszünet van. És ha az Isten akarja, nemsokára béke lesz!

Harc a drágaság ellen.

— Korrajz a szegedi piacról. —

Saját tudósítónktól.) Részletesen ismertettük azokat az intézkedéseket és terveket, amelyeket a tanács életbe léptetett és fogantatni kíván az élelmiszerek árának indokolatlan felszökötése ellen. Hogy mennyire szükség van itt a gyors cselekvésre, bizonyítja a következő levél, amely ma érkezett hozzánk:

Igen tisztelt szerkesztő ur, nagyon kérem, hogy az alábbi soroknak b. lapjában helyt adni szíveskedjék annál is inkább, mert bizonyos vagyok benne, hogy vele nemcsak nekem, hanem a nagyközönségnek is szolgálatot tesz. A szegedi piacról akarok néhány sort írni, amelyet ma holnap annyira tönkretesznek, hogy már nemsokára a szedők járhatnak csak vásárolni. A szegedi piacon a szedő az ur, a szedő szabja meg az árát mindennek, amit a tanyai nép a vásárra hoz. És ezt az árat lehetőleg olyan amagásra fölerőfölja, hogy a vevő kénytelen lemondani a vásárlásról, vagy pedig egy-egy hetipiacon majdnem az egész heti élelmészre előirányzott pénzt elkölteni. Sokszor volt már szó arról, hogy végre a hatóság beleavatkozik a dologba és az olyan sokat panasztolt szedők működését vagy vásárlását meghatározott időhöz köti. Ugy tudom — legalább a szedők garázdálkodásából eddig azt látom, hogy Szegeden ilyenmü intézkedés még nem történt. A mai hetipiacon is jelen voltam, amikor a vásárra érkező vidéki árust már útjában megállította egy szedő és hogy valahogy szóba ne álljon a vásárlóval, biztatta, hogy aprójszágát, az egész tojáskészletét megveszi, csak pakoljon le. Az árat jó magasan meg is szabja. Az asszony vérszemet kap, hohó — gondolja magában — bizonyosan még drágábban is eladhatja, hisz még a karján vannak a kosarak és máris ilyen nagy áron kéri az árust. Nem adja a szedőnek a tojást, amelyért az 10—11 fillért ígér és nem adja természetesen a vevőnek sem, aki a szedő által megszabott árnál olcsóbban, 10 fillért kéri. A végén mégis csak a szedő a tojás. Mert melyik gazdaasszony vagy háziasszony töltheti el az egész délelőttjét a piacon? A szedő aztán délfele megkapja az általa meghatározott 11 fillért.

Hogy mennyire nem tartanak és félnek a hatóság intézkedéseitől, legjobban mutatja, hogy most, február végén — amikor a fagygyal sem lehet mentegődni — 12 sőt 14 fillért kérnek egy tojásért. Ami az aprójszágát illeti, hát annak az árát már kérdezni sem szabad, mert az ember minden önuralma dacára is erős kitérésre ragadtatja magát a hallott árakon való fölháborodásában. A tanyai atyafi egész szemérmetlenül el mer kérni egy-egy pár tyukért, amelynek súlya nem több 3 kilónál, 7—8 koronát. A rántani való csirke csak öklömmel, ép hogy megtollasodott és már 3—4 koronáért kel el.

Ugyanilyen visszaélések vannak a tej és annak árai körül is. Azt hiszem, legelőször kellett volna emlitenem, mert majdnem minden gyermekes háztartásban — és ugyan van-e ház apróság nélkül — nélkülözhetetlen és pótolhatatlan szükséglet. A tejért is 32—34 fillért fizetünk. De ha még tejet kapnánk a drága pénzért! Valami hadi keverék tej, víz és még egy harmadik esetleg negyedik féle pótlóval.

Csunya dolgok járhatnak a hetipiaconkon. Ez a levél a legfrisebb impressziókkal készült, bizonyára a szerdai piac tanulságai

szólnak ki belőle. Nagyon jól tenné a rendőrség, ha a piacokat a mai időkben fokozottabb gondjába venné, talán nem ártana, ha a szedő urak élelmességének és gazd' uramék telhetetlenségének most kevesebb alkalom kínálkoznék.

HIREK

0000

A bolgár irodalomról.

Ennek a fiatal, kulturára törekvő nemzetnek irodalmáról Paul Greve, az ismert német essay-író a berlini Pan című irodalmi folyóiratban a következőket jegyzi:

A modern irodalom három fejlődési szakát kell megkülönböztetnünk. Az első: a tendenciózus, a második: a modern, a harmadik: a nemzeti irodalom korszaka.

1. A tendenciózus bolgár irodalom Oroszországból lett importálva. A „szabadító orosz cáár” álmos muzsiai a néplélek csodálatos vándorlása folytán Bulgáriába is elkerültek — s ezeknek irodalmi irányzata, az ugynevezett „tendenciózus” bolgár irodalom, a nagyszlav ideál exponenseinek versbe öntött imái, a legnagyobb lelkesedéssel fogadtatott Bulgáriában.

A tendenciózus bolgár irodalom ellene van minden szociális törekvésnek. A tendenciózus bolgár írók tulajdonképpen Wittének és Goremykinnek összsláv egyesítő politikáját fektetik esztetikai alapra s a koalizáló érzések diadalát ennek az ultrasovén irányzatnak feje és végre Ganev szófiai egyetemi tanár hirdeti. Természetesen a minden irodalmi értéket kerülő és csupán az ösztönök érvényesülését hirdető nacionalista szlav iskola nem forgatta még fel Európa szellemi egyensúlyát. Dosztojevszkiről és Xavér de Maistre-ről is tudjuk, hogy nacionalisták voltak — de bizonyos, hogy Karima a tendenciózus bolgár népdrama író sokban fog különbözni Gerhardt Hauptmann-tól, mert a mit a bolgár költő produkál, az valójában nem más, mint a szlav eszme dicsőítése. A tendenciózus bolgár irodalmi iskola, az 1900-as évek vége felé felvetett egy új nevet: a Poljanov-ét, akit a modern bolgár irodalom egyik legnagyobb költőjének mondanak.

Amennyire sekélyes és dagályos a bolgár tendenciózus irodalmi iskola, ép annyira üresnek és értéktelennek látszik a modern bolgár irodalmi irányzat. A tendenciózus irodalmi irányzat az orosz néplélek összes vibrációit átvittek a bolgár közhangulatba. Egyes nacionalista körök Szófiában irtó harcot indítottak a kozmopolitizmus ellen, amely Bulgáriát is Európa szellemi életébe kapcsolta volna s a modern bolgár irodalom vezéreinek Ivarov, Kiril Hristov és Trajanovnak nagy harcokat kellett vívniuk a bolgár közvélemény ellen, amelyet a nagyszlav propagandisták ideálok terjesztésével szaturáltak.

Sztambulról Daneffig majd minden bolgár politikus nagyszlav propagandista volt, de a legutóbbi balkán-háborúban a közhangulat Bulgáriában a szlavok ellen fordult. A szófiában megjelenő „Hudozestvena Kultura”, amely a Mercure de France és a Pan szellemében működik, egyszeriben a legpártoltabb folyóirat lett s a szófiái nemzeti könyvtár igazgatója Penco Slavejkov, akit modernista irányzatáért az orosz kritikusok Kuprin-tól Milloszavig mind máglyára vetettek, a modern Bulgária egyik kitűnő reprezentánsává lett, írásait, amelyekben az eddigi szlav-ideál keresést és pártolást a modern nyugat eszméihez való közeledéssel alkarta pótolni, nagy szimpátiával fogadták mindenütt. Kristev-Mirdaljubov, a legutolsó szlav propagandista is beadta a derekát s Slavejkov-ot a legnagyobb bolgár költőknek nevezte.

Amennyire egyéniség és tartalom nélküli volt a két irányzat költői termelése, ép annyira kiváló és mélyértékű dolgokat produ-

kál az új bolgár társadalom költészete. A nemzeti bolgár iskola, amely már egy újabb fejlődési fok a bolgár kultúrában — minden szlav imperalista törekvést kártékonynak és hiábavalónak tart. Ennek az irányzatnak vezére Iván Vasooff, az új bolgár irodalom büszkesége, a „Vremja” hasábjain itt független és böles cikkeivel hevesen támadta úgy a nacionalistákat, mint a moderneket. A nacionalista bolgár irodalom nagyszlav eszméivel a bolgár nemzetet elzárta a külföld egészséges eszméitől, a modernista irányzat pedig arisztokratikus értékénél fogva a nagy bolgár tömegeket elszoktatta az irodalom pártolásától.

Igy fejlődött a most döntő súlyra és tekintélyre szert tevő nemzeti bolgár irodalmi iskola, amelynek vezérei a békés és egészséges fejlődést hirdetik a bolgároknak s mert törekvéseik szimpatikusak, véggyőzelmük csupán ezeknek lehet.

— A győzelmi ünnep Szegeden. Csütörtökön ünnepli meg az egész ország azt a fényes diadalt, amelyet Hindenburg győzedelmes seregei az oroszok fölött ismét arattak. A város méltóképpen fogja kivenni részét a nagy ünnepségből. A házakat fellobo-gózzák, az ablakokat kilágítják és este hat órától nyolcig katonazenével fognak felvonulni a lelkes emberek ezrei. Az itthon levők átérzik teliesen a nagy siker jelentőségét és lelkesedésiükkel fokozni akarják a végleges győzelembe vetett hitet és reményt.

— Az Alsótanyai Gazdasági Egyesület a polgármesternél. Az Alsótanyai Gazdasági Egyesület, Gerle Imre dr vezetésével küldöttségileg tisztelgett Somogyi Szilveszter dr.-nál és üdvözölte polgármesterré történt megválasztása alkalmából. A polgármester az üdvözlésre kijelentette a gazdáknak, hogy ügyüket továbbra is támogatni fogja. A küldöttség ezután Szalay József dr. főkapitányt üdvözölte.

— Nagybőjti ájtatosságok a szegedi templomokban. A rókusai templomban a nagybőjti ájtatosságok minden szombaton délután három órákor kezdődnek. Szentbeszédet Ugi Géza s. lelkész mond. A háborús ájtatosságok vasárnaponként este öt órákor tartatnak meg hasonlóképpen szentbeszéddel, amelyet Bíró Lajos s. lelkész mond el. A belvárosi templomban a nagybőjti ájtatosság minden vasárnap délután öt órákor kezdődik egybekötve a háborús ájtatossággal. A beszédet Landberg Dezső s. lelkész tartja. A felsővárosi templomban minden szerdán délután három órákor kezdődik a nagybőjti ájtatosság, szentbeszéddel, amelyet Tizedes Tóbiás mond. Az alsóvárosi templomban a nagybőjti ájtatosság minden pénteken délután három órákor tartatik meg. A szentbeszédet Zandra-vec István házfőnök tartja. Minden vasárnap délután öt órákor az összes templomokban külön ájtatosság tartatik a háború szerencsés befejezéseért. Minden pénteken reggel kilenc órákor szentmise és szentbeszéd a kálvárián. Ez utóbbit Várhelyi József kánonok mondja.

— Megváltoztatott halálos ítélet. A szegedi ítélőtábla feljebbviteli tanácsa szerdán délelőtt tárgyalta Ringhoffer Lajos elnöklésével Farkas Pál tanyai legény bűnpörét, akit tudvalevőleg halálra ítélt a szegedi törvényszék. A vádlott 1914. július 27-én este 9 órákor lelőtte testvérbátyját, Farkas Imre 35 éves gazdálkodót. A gyilkos legény a rendőrség előtt beismerte tettét és az tvallotta, hogy azért ölte meg bátyját, mert ez rosszul bánt édes anyjával. A törvényszék előtt azonban Farkas Imre mindent letagadott. Dacára tagadásának, kiderült a főtárgyaláson a tanúk vallomásából és a tárgyi bizonyítékokból, hogy ő tette el láb alól a bátyját, hogy ő maradjon özvegy anyjának az egyetlen támasza és így esetleg megszabaduljon a katonaság-